

[Finn Poulsen.]

det inden for andre forsikringsområder, hvor der er særligt tilsyn af offentlige myndigheder. Vi ved, og det erkender den højtærede handelsminister også, at selve forholdet med forsikringsaftalen er nærmere fastlagt i lov om forsikringsaftaler, og at der er brancher, hvor der er regulering af forholdet mellem forsikringstageren og selskabet derved, at de almindelige forsikringsbetingelser skal godkendes. Alt det er vel i den skønneste orden.

Imidlertid har man nu rejst spørgsmålet om præmierne, om selskabernes tarifpolitik, deres tarifaftaler. Den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Søgaard, var en del inde herpå. Men det ligger jo også fast, højtærede handelsminister, at forsikrings-selskaberne er underkastet monopolloven, og at tilsynet føres gennem forsikringsrådet. Er der et eller andet at rette her — og det mente den ærede ordfører for socialdemokratiet — så er det ikke et spørgsmål om at nedsætte en kommission for at få det rettet, men så må det konkret undersøges, om den virksomhed, som rådet udfører på monopolrådets vegne, udføres tilstrækkelig effektivt; det kan da ikke begrunde, at man nedsætter en meget stor kommission.

Ganske de samme betragtninger må man gøre gældende, når det nu herfra siges, at der er et problem vedrørende selskabernes omkostninger. Jeg har aldrig rigtig forstået, at man hæfter sig så stærkt ved det. Forsikrings-selskaberne er privat drevne selskaber, og man kan da sige sig selv, at ethvert privat drevet selskab ikke mindst i vor tid gør sig de allerstørste anstrengelser for at holde sin omkostningsprocent så langt nede som muligt. Jeg tror, jeg med sikkerhed kan forsikre den højtærede handelsminister om, at der ikke er noget selskab, der ikke i jævnlige bestyrelsesmøder drøfter og ikke ustandselig er på vagt over for dette problem: hvorledes kan du ved rationalisering, ved indførelse af maskiner og på anden måde få din omkostningsprocent ned? Alt, hvad den går ned med, er jo fortjeneste.

Men det vigtigste af det hele angående disse problemer om tarifaftaler, om omkostninger, er jo den kendsgerning, at forsikringserhvervet vel er det erhverv, som er det mest frikonkurrenceprægede. Det er

der næppe nogen som vil bestride. Der er frihed til at oprette forsikrings-selskaber; der er fri konkurrence udefra. Findes der i dette land større sammenslutninger eller organisationer, som mener, at de betaler for meget i forsikringspræmier, har de lov til at lave deres eget forsikrings-selskab. Jeg tror ikke, at man vil finde mange områder inden for dansk erhvervsliv, hvor den frie konkurrence råder så stærkt som netop på det område. Og man har jo lov til at føje til, hvad den højtærede handelsminister også berører, at denne tilstand nærmest vil blive skærpet i den kommende tid, hvor man står over for fællesmarkedets eventuelle realisering. Den frie konkurrence er den regulator, vi lægger den afgørende vægt på. Hvis den ikke eksisterede, kunne man med større ret rejse problemet.

Jeg har meget gerne villet finde frem til de mere konkrete ting, hvormed den højtærede handelsminister vil begrunde dette forslag. Det er en saglig begrundelse, jeg søger, og jeg har fundet, hvad angår det mere konkrete, at den højtærede handelsminister nævner, at monopolrådets tilsyn gennem forsikringsrådet måske ikke har været tilstrækkelig effektivt. Jeg har vist allerede omtalt det. Det kan ikke begrunde nedsættelse af en kommission. Så tales der om i fremsættelsestalen, at konkurrencen ikke er effektiv på alle områder. Den højtærede minister indrømmer, at der er væsentlige områder, hvor den absolut er effektiv, men der skulle — sagt i mere almindelige vendinger — være områder, hvor den ikke er effektiv.

Så tales der om, at den enkelte forsikringstager, der ikke er sagkyndig, ikke uden videre kan vurdere sit behov, og der tales om, at de differentierede forsikringsvilkår, betingelser, som en police indeholder, gør det ikke let for den enkelte at vurdere sit behov. Der må jo ligge heri en formodning om, at så bliver den enkelte på en eller anden måde snydt og ført bag lyset eller får ikke, hvad han skal have. Det er en meget almindeligt holdt kritik. Jeg vil gerne sige til den højtærede handelsminister, at der kan naturligvis, det er da klart, forekomme den slags situationer, hvor det rette behovs dækning ikke er nået, men ret almindeligt er det ikke, og det er en kendsgerning, at man netop inden for forsikrings-